

חוק דמי מחלה, תשל"ו-1976

עבודה – עובדים – זכויות – דמי מחלה
בריאות – בריאות העם – מחלות

תוכן עינים

2	Go	הגדרות	1 סעיף
2	Go	הזכות לדמי מחלה	2 סעיף
3	Go	עבודה מתאימה אחרת או עבודה חלקית	3 סעיף
3	Go	תקופת הזכאות המקסימלית לדמי מחלה	4 סעיף
4	Go	פיטורים בתקופת הזכאות לדמי מחלה	4א סעיף
4	Go	גובה דמי מחלה	5 סעיף
4	Go	רכיבי השכר לענין דמי מחלה	6 סעיף
4	Go	דין דמי מחלה	7 סעיף
4	Go	ביטוח דמי מחלה	8 סעיף
5	Go	הסכמה	9 סעיף
5	Go	שלילת הזכות לדמי מחלה	10 סעיף
5	Go	תחולת דינים אחרים	11 סעיף
5	Go	שמירת זכויות	12 סעיף
5	Go	ביצוע ותקנות	13 סעיף
5	Go	תחילה	14 סעיף

חוק דמי מחלה, תשל"ו-1976*

הגדרות

1. בחוק זה –

"הסכם קיבוצי" – כמשמעותו בסעיף 1 לחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957, בין שנעשה והוגש לרישום לפי החוק האמור ובין אם לאו, או הסדר קיבוצי אחר, לרבות צו הרחבה לפי החוק האמור;
"עובד" – עובד שענין תשלום לתקופת מחלה אינו מוסדר לגביו על-פי הסכם קיבוצי;
"עובד במשכורת" – עובד שעיקר גמול עבודתו משתלם על בסיס של חודש או של תקופה ארוכה יותר;
"עובד בשכר" – עובד שאינו עובד במשכורת;
"מחלה" – אי כשרו הזמני או הקבוע של העובד לבצע עבודתו, הנובע, על פי ממצאים רפואיים, ממצב בריאות לקוי;
"קופת גמל" – כהגדרתה בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005.

(תיקון מס' 2)
תשס"ה-2005

2. (א) עובד שנעדר מעבודתו עקב מחלה יהיה זכאי לקבל ממעסיקו, בכפיפות לתקופת הזכאות המקסימלית כאמור בסעיף 4 –

הזכות לדמי מחלה
(תיקון מס' 5)
תשע"ד-2014

(1) החל מהיום הרביעי להעדרו כאמור – תשלום על פי חוק זה בעד תקופת מחלתו (להלן – דמי מחלה);

(2) בעד הימים השני והשלישי להעדרו כאמור – מחצית דמי מחלה;

אולם שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות הוראות לענין תשלום דמי מחלה בעד הימים הראשון, השני והשלישי להעדר העובד כאמור, וכוחן יפה על אף האמור בסעיף זה.

(ב) "תקופת מחלה" תחושב לפי הוראות אלה:

(1) לגבי עובד במשכורת – תהא תקופת המחלה כל ימי מחלתו, לרבות ימי מנוחה שבועית וחגים;

(2) לגבי עובד בשכר שעבד עבודה מלאה אצל אותו מעסיק או באותו מקום עבודה – תהא תקופת המחלה כל ימי מחלתו, למעט ימי מנוחה

* פורסם [ס"ח תשל"ו מס' 814](#) מיום 24.6.1976 עמ' 206 ([ה"ח תשל"ו מס' 1210](#) עמ' 46).

תוקן [ס"ח תשל"ז מס' 856](#) מיום 25.3.1977 עמ' 152 ([ה"ח תשל"ז מס' 1294](#) עמ' 200) – תיקון מס' 1 בסעיף 10 לחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 28), תשל"ז-1977; תחילתו ביום 1.10.1978.

[ס"ח תשס"ה מס' 2024](#) מיום 10.8.2005 עמ' 914 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 175](#) עמ' 767) – תיקון מס' 2 בסעיף 72 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), תשס"ה-2005; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.

[ס"ח תשס"ט מס' 2203](#) מיום 23.7.2009 עמ' 243 ([ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 436](#) עמ' 348) – תיקון מס' 3 בסעיף 132 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), תשס"ט-2009; תחילתו ביום 15.7.2009.

[ס"ח תשע"א מס' 2285](#) מיום 28.3.2011 עמ' 670 ([ה"ח הממשלה תשע"א מס' 555](#) עמ' 346) – תיקון מס' 4; תחילתו ביום 1.4.2011 ור' סעיף 3 לענין תחולה.

[ס"ח תשע"ד מס' 2459](#) מיום 15.7.2014 עמ' 600 ([ה"ח הכנסת תשע"ד מס' 535](#) עמ' 44) – תיקון מס' 5 בחוק להחלפת המונח מעביד (תיקוני חקיקה), תשע"ד-2014.

שבועית וחגים;

(3) לגבי עובד בשכר שלא עבד עבודה מלאה אצל אותו מעסיק או באותו מקום עבודה (להלן – עובד לסירוגין) – תהא תקופת המחלה כל ימי מחלתו, למעט ימי מנוחה שבועית וחגים, כפול היחס שבין הימים שעבד העובד ברבע השנה של העבודה המלאה ביותר שבשנים-עשר החדשים שקדמו למחלה לבין ימי העבודה באותו רבע שנה;

(4) לגבי עובד לסירוגין שטרם עבד אצל אותו מעסיק או באותו מקום עבודה תקופה של שלושה חדשים – תהא תקופת המחלה כל ימי מחלתו, למעט ימי מנוחה שבועית וחגים, כפול היחס שבין הממוצע השבועי של ימי עבודתו בתקופת עבודתו שקדמה למחלה לבין שש;

(5) עובד בשכר או עובד לסירוגין שנהגו לעבוד בימי מנוחה שבועית וחגים על פי היתר לפי חוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951, יובאו הימים האמורים בחשבון תקופת המחלה, ולגבי עובד לסירוגין כאמור בפסקה (3) יבוא "תשעים" במקום "ימי העבודה באותו רבע שנה" בפסקה האמורה, ולגבי עובד לסירוגין כאמור בפסקה (4) יבוא "שבע" במקום "שש" שבפסקה האמורה.

(ג) שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר נהלים הכרוכים בקבלת דמי מחלה, לרבות מסירת פרטים וראיות למעסיק בקשר למחלה, וכן בדבר מועד תשלום דמי המחלה.

3. (א) קבע רופא על-פי ממצאים רפואיים שמחמת מגבלות רפואיות אין העובד מסוגל, בפרק זמן מסויים, לבצע עבודה מסוג פלוני או בתנאים מסויימים, וכתוצאה מכך העובד אינו מסוגל לבצע עבודתו אלא באופן חלקי, והמעסיק הציע לו עבודה מתאימה אחרת, מלאה או חלקית, באותו מקום עבודה - לא יהיה העובד זכאי לדמי מחלה, אך שכרו בעבודה שהוצעה לו לא יפחת מהשכר שהיה מקבל אילו המשיך בעבודתו הקודמת כשהוא מחושב לפי הרכיבים לדמי מחלה כאמור בסעיף 6.

(ב) לא הציע המעסיק עבודה מתאימה כאמור בסעיף קטן (א), יהיה העובד זכאי לסכום דמי המחלה שהיו מגיעים לו אילו לא הוראות סעיף זה.

(ג) לענין סעיף זה, "עבודה מתאימה" - עבודה שלא חלות לגביה המגבלות הרפואיות כאמור בסעיף קטן (א) והיא מסוג העבודה העיקרית שבה עבד העובד תוך שלוש השנים שקדמו בתכופ למחלתו או שהיא עבודה אחרת התואמת את הכשרתו המקצועית, רמת השכלתו וכשרו הגופני.

(ד) הצעת עבודה מתאימה כאמור בסעיף קטן (א) טעונה התייעצות עם ועד העובדים במקום העבודה; באין ועד העובדים כאמור – יחולו הוראות סעיף קטן (ב) כאילו לא הציע המעסיק עבודה מתאימה.

4. (א) תקופת הזכאות לדמי מחלה לא תעלה על תקופה מצטברת של יום וחצי לכל חודש עבודה מלא שהעובד עבד אצל אותו מעסיק או באותו מקום עבודה החל מהיום שבו חל עליו חוק זה ולא יותר מ-90 יום, בניכוי התקופה שבעדה קיבל העובד דמי מחלה על פי חוק זה.

(ב) עובד שבחודש פלוני לא עבד אצל אותו מעסיק או באותו מקום עבודה בכל ימי העבודה שבאותו חודש, יראו, לענין סעיף קטן (א), 25 ימי עבודה כחודש עבודה מלא, ואם נהוג במקום העבודה שבוע עבודה בן חמישה ימים - 21% ימי עבודה, וחלק של חודש עבודה מלא יזכה את העובד בדמי מחלה יחסיים.

(ג) התקופה שבה קיים לגבי עובד ביטוח דמי מחלה על-פי הוראות סעיפים 8 ו-9 לא תובא בחשבון לענין חישוב תקופת הזכאות המקסימלית לדמי מחלה,

עבודה מתאימה
אחרת או עבודה
חלקית
(תיקון מס' 5)
תשע"ד-2014

תקופת הזכאות
המקסימלית לדמי
מחלה
(תיקון מס' 5)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 4)
תשע"א-2011

אולם תקופת זכאותו לדמי מחלה של עובד שנעשה לגביו ביטוח כאמור, תעמוד לו לגבי כל תקופת מחלה שבעדה אין הוא זכאי לתשלום בהתאם לתנאי הביטוח, למעט תקופת המתנה או אכשרה לדמי מחלה המתחייבת מתנאי הביטוח.

(ד) שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר שיטת חישוב תקופת הזכאות ובדבר תקופות עבודה והפסקות עבודה שיובאו בחשבון לענין זה, ובלבד שיראו כעבודה גם כל הפסקה בעבודה שבעדה זכאי העובד לשכר או לתשלום אחר שדינו כדין שכר.

4א. (א) מעסיק לא יפטר עובד שנעדר מעבודתו עקב מחלתו, במהלך תקופת הזכאות לדמי מחלה הצבורה לו לפי חוק זה או לפי הסכם קיבוצי, וזאת עד לתקופת הזכאות המקסימלית לפי סעיף 4.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו באחד מאלה:

(1) המעסיק נתן לעובד הודעה מוקדמת לפיטורים לפי חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א-2001, בטרם נעדר העובד עקב מחלתו;

(2) מקום עבודתו של העובד פסק מלפעול או שהמעסיק הוכרז פושט רגל לפי פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980, ואם הוא תאגיד – ניתן צו פירוק לפי פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983; לענין זה, "פסק מלפעול" – הפסקת פעילות שאינה זמנית.

(ג) בסעיף זה, "עובד" – לרבות עובד שענין תשלום לתקופת מחלה מוסדר לגביו על פי הסכם קיבוצי.

5. (א) דמי המחלה יהיו בגובה שכר העבודה שהיה העובד זכאי לקבל בתקופת זכאותו לדמי מחלה אילו המשיך בעבודתו.

(ב) לגבי עובד ששכרו משתלם לפי כמות התוצרת – דמי המחלה יהיו בגובה שכר העבודה שהיה העובד זכאי לקבל בתקופת זכאותו לדמי מחלה אילו המשיך לעבוד והפיק בכל אחד מהימים הכלולים בתקופה האמורה את כמות התוצרת הממוצעת ליום עבודה שהפיק בשלושת החדשים שקדמו למחלתו.

6. (א) רכיבים אלה יובאו בחשבון השכר המשמש בסיס לחישוב דמי המחלה:

(1) שכר יסוד;

(2) תוספת ותק;

(3) תוספת יוקר או פיצוי בעד התייקרות;

(4) תוספת משפחה;

(5) תוספת מחלקתית או מקצועית.

(ב) לא היה שכר העובד משתלם לפי הרכיבים המנויים בסעיף קטן (א) או לפי חלק מהם, יובא בחשבון לענין סעיף קטן (א) שכרו המשתלם לו בעד יום עבודתו הרגילה בצירוף כל תוספת מהתוספות האמורות בסעיף קטן (א) שהשתלמה לו.

(ג) שר העבודה באישור ועדת העבודה של הכנסת רשאי לקבוע בתקנות שיטה אחרת או רכיבים אחרים לענין השכר שישמש בסיס לחישוב דמי מחלה.

7. דין דמי מחלה המשתלמים מאת מעסיק כדין שכר עבודה לכל דבר.

8. מעסיק יהיה פטור מחובתו לשלם דמי מחלה לעובדו על-פי הוראות סעיפים עד 7 –

פיטורים בתקופת הזכאות לדמי מחלה (תיקון מס' 3) תשס"ט-2009 (תיקון מס' 5) תשע"ד-2014

גובה דמי מחלה (תיקון מס' 4) תשע"א-2011

(תיקון מס' 4) תשע"א-2011

רכיבי השכר לענין דמי מחלה

דין דמי מחלה (תיקון מס' 5) תשע"ד-2014

ביטוח דמי מחלה (תיקון מס' 5) תשע"ד-2014

(1) אם הוא ביטח את העובד ביטוח דמי מחלה בקופת הגמל שבה מבוטח בביטוח דמי מחלה המספר הגדול ביותר של עובדים בענף שבו מועסק העובד, המבוטחים בביטוח האמור מכוח הסכם קיבוצי, בתנאים שאינם נופלים מתנאי ביטוחם;

(2) בהעדר הסכם קיבוצי כאמור בפסקה (1) – אם הוא ביטח את העובד ביטוח דמי מחלה בקופת גמל שניתנה לגביה הסכמתו בכתב של העובד, ובלבד שהביטוח יהיה בתנאים שאינם נופלים מאלה שלפיהם מבוטח בביטוח כאמור המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה מכוח הסכם קיבוצי;

(3) לא ניתנה הסכמת העובד כאמור בפסקה (2) – אם הוא ביטח את העובד ביטוח דמי מחלה בקופת הגמל שבה מבוטח בביטוח זה המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה, בתנאים שאינם נופלים מתנאי ביטוחם.

9. ניתנה הסכמה בכתב לענין סעיף 8 מאת רוב העובדים במקום עבודה פלוני, יראו בכך כאילו ניתנה הסכמתם של כל העובדים באותו מקום עבודה; שינוי בהסכמה שניתנה כאמור, טעון רוב של שני שלישים של העובדים.

הסכמה

10. עובד שבתקופת מחלתו עבד למעשה בשכר או בתמורה אחרת לא יהיה זכאי לדמי מחלה עקב אותה מחלה, ואם כבר שולמו, רשאי המעסיק או קופת הגמל, לפי הענין, לתבוע החזרתם או לנכותם מכל סכום שהם חבים לעובד.

שלילת הזכות לדמי מחלה (תיקון מס' 5) תשע"ד-2014

11. עובד הזכאי לתשלום על פי כל חיקוק בעד תקופת אי-כושר לעבודה מטעמי בריאות, למעט תשלום בעד נכות, גימלה לפי פרק ג'2 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968 או פיצויים מכוח פקודת הנזיקין [נוסח חדש], לא יהיה זכאי לדמי מחלה על פי-חוק זה לגבי התקופה שבעדה הוא זכאי לתשלום כאמור ולגבי כל תקופה שנקבע במפורש באותו חיקוק שאין העובד זכאי לתשלום בעדה עקב המחלה.

תחולת דינים אחרים (תיקון מס' 1) תשל"ז-1977

12. (א) היה העובד זכאי לדמי מחלה הן לפי חוק זה והן לפי תנאי העבודה המוסכמים בינו לבין מעסיקו או הנהוגים במקום עבודתו, יהיה זכאי לדמי מחלה לפי אחת מהעילות האמורות לפי בחירתו.

שמירת זכויות (תיקון מס' 5) תשע"ד-2014

(ב) חוק זה אינו בא לגרוע מזכויות עובדים על פי הסכמים קיבוציים, בין אם חל על העובדים חוק זה ובין אם לאו.

13. (א) שר העבודה¹ ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

(ב) תקנות לפי חוק זה יכול שיהיו לגבי כלל העובדים או המעסיקים או לגבי סוגים מהם.

(תיקון מס' 5) תשע"ד-2014

14. תחילתו של חוק זה ביום ב' בתשרי תשל"ז (1 באוקטובר 1976).

תחילה

משה ברעם
שר העבודה

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

¹ סמכויותיו הועברו לשר הרווחה והשירותים החברתיים: [י"פ תשע"ז מס' 7394](#) מיום 7.12.2016 עמ' 1312.

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן